

N O R W E G I A.

est præfetus in Staffanger, qui præter præfeturam hujus loci, etiam præfecturas sequentes administrat, nempe in Carmen, Ryfolko, Iaren, & Dalenne. Tertius arcis præfetus in arce Bergensi Bergæ habitat, cujus imperio subsunt præfecturæ Sundhornleen, Noordhornleen, Soghe, Sunfioerde, Noorfioerde, &c.

Berga.

Berga, emporium Norwegiæ celeberrimum, nomen habet à germanica dictione Bergen/ quod vel abscondere, vel conservare significat, nam is locus nautis post superata maris pericula sæpe tutum portum refugiumque præbuit. Germanorum ac Hanseaticæ societatis mercatorum residentia amplissima est, & ad mercaturam maximè accommodata. Quarta arx est Nidrosia, à Nidero fluvio & rosa, quod templi nomen est, sic dicta. Metroplis fuit totius Norwegiæ, & sedes regis Norwegiæ, nunc in vici formam redacta. Huic Præfecturæ subsunt præfetus in Noordmeer, Surendal, & Sundal, præfetus insularum Hiteren, Fooferleen, Stadsbugden & Noordbugden: præfetus in Nomendal: præfetus in Iaderoyen & Snaassen: præfetus in Schoordael, præfetus locorum Strinden, Selboe, Leenstrand, Buynes, Schoenien; præfetus in Guldael, Meldael, Orckedael, Singesogen, Rendeboe, & Opdael. præter quos præfetus quoque est, qui bonorum ecclesiasticorum & monasterialium curam habet. Gubernator in Salten septem sub se præfecturas habet: Heyligland/Salten, Laffoeten, Westrollen, Andenes, Sennien, & Tromso. Præfetus arcis Wardhusæ toti Finmarchiæ jus dicit, quæ ipsa præfectum habet æstivum, & hybernum. Amplissimum illius littoris Norwegici tractum in Zona frigida usque ad Russiæ fines gubernat. Atque hæ quidem præfecturæ omnes diœcesis Nidrosianam constituant.

Finmar-
chia.

Norwegiæ ad septentrionem adjacet Finmarchia, vulgo dicta Taakemarck, quæ hoc proprium habet, quod regio ejus in propria dominia ac possessiones, ut alibi sit, distincta non sit, sed omnibus obvia, primique occupantis. Qui autem primus terræ tractum occupat, ejus non quidem proprietatem dominiumque, sed usum fructum solummodo habet. Finni, qui ad mare piscatum abeunt, facile quas semel elegerunt sedes permutant. Nam consumptis in quotidianos ignes circumcirca vicinis lignis arboribusque alio concedunt. Et plerique eorum qui æstivo tempore in littore maris piscatum abeunt, brumali tempore mediterranea loca repeatunt. Verum, qui in insulis habitant & locis littoralibus, in Heymeland / aliisq; eadem loca æstate hyemeque inhabitant, nec vagi sunt: sicutque habent Ecclesias & pastores in Troms, Su-

roy, Maggero, & alibi. Sero autem in hæc loca commigratum fuit, nam anno Domini 890, uti ex Osteri patet narratione, ad septentrionalem tractum Heylighlandiæ, five Terræ sanctæ, habitatum litus non fuit. Incolæ præcipuum quæstum ex piscatura aselli majoris faciunt, qui Bergam mittitur. Solebant hi Finni littorales sive maritimi vectigal pendere tribus Dominis, Russiæ Domino, Suecorum regi, & Norwegiæ regi: uti hodie adhuc pendunt Finni mediterranei. Verum cum certo fœdere jus istud vectigalium Russus cesserit Sueco, Suecus vero regi Daniæ, qui idem Norwegiæ rex est, soli huic regi annum vectigal solvunt: nempe præter piscium decimas singulæ familiae dalerum imperiale. Misere vivunt, & quicquid piscando lucrantur, abliguriunt potando. Quos Fieldfinnis vocant, populi sunt Lappionum genti non absimiles. Suos olim uti & universa Norwegia, habuerunt regulos, quos Fieldekonga & Nessekonga vocabant. Nempe eos, qui rusticis & montanorum campestriumque locorum incolis imperitabant, Fielkis Konga nominabant: eos vero, qui proprius ad littora imperium tenebant, Nessi konga: quales erant Lindefnes, Scutenes, Stat, & Kynnes. Pelles ferarum, quas venatione sibi comparant, Suecis quam Norwegis vendere malunt, ne his decimas solvere cogantur. Duos annuos mercatus habent in provincia, quam Iempotenland vocant; alterum festo S. Catharinæ, quem celebrant in australi parte Hamerdalæ, alterum Dominica Palmarum, in septentrionali plaga Hamerdalæ; quo loci mercaturam exercent cum Suecis, mercesque advehunt tergora, pellesque hinnulorum, alium, luporum, vulpium & ursorum; proque his mercibus recipiunt vinum adustum, farinam, pannum, aliaque ad viatum & amictum necessaria. Neque enim in his regionibus aut serunt aut metunt, solum ex animalium agrestium captura viætantantes.

Basilicæ in Finmarchia numerantur decem: nempe prima Wardhusæ, quæ duo sub se habet facella, alterum in Vadsoen, alterum in Kiberg: secunda est basilica Ommegangs dicta: tertia Skottinbergs: quarta Kielings, quæ facellum sub se habet in Hellenes: quinta Thunes: sexta Hellemsens, ad quam facellum pertinet: septima Ingens: octava Meifverds in Suroy, nona Sorffverd: decima Loppers. quæ annotata sunt à pastore quodam, qui aliquot ibi annis ministerio functus fuit. Norwegiæ, Finmarchiæque delineatio, Sueciæ conjuncta est. Apud Fieldfinnos templa non sunt.